

„אינני יכול לתווך. מפני שאיני מקובל על שני הצדדים *

השלמתי מזמן עם זה שלעולם לא אוכה בישראל באהדה

שבה זכיתי בעולם הערבי * אין לי אשליות * בישראל

מאמינים. כנראה. שהכל מותר כאשר זה נוגע לי...”

ראיון מיוחד

עם

ברונו

קרייסקי

(חלק שני)

זהו המשך הראיון שהעניק ברונו קרייסקי לאורי אבנרי ב-8 באפריל 1976, בלישכתו בבניין ראש-הממשלה בווינה.

במהלך הראיון חזר קרייסקי כמה פעמים על כך שהוא מתראיין כאדם פרטי וכיו"ר המיפלגה הסוציאליסטית האוסטרית, ולא כראש-הממשלה.

בשעת הראיון העיר: „אני יודע שלא כולם מסכימים אתי. אבל אני מאמין שמשרתים את ישראל יותר טוב כאשר מדברים, מתוך דאגה כנה לעתידה, ולא כאשר שותקים.” יחד עם זאת חזר ואמר: „איני רוצה להתערב. אני עונה (על עניינים ישראלים) רק מפני שאתה שואל אותי.”

„לא יתלנו עלי טלית צהובה!”

מפני שבעצם אין הם רוצים בסיכוסך ערביישראלי ממושך. **אין אני יודע כמה זמן יישארו אישים מתור נים אלה כשילטון.** אולם על המגמות הרווחות שם, תוכל להעיד הדוגמה הבאה. כאשר ניסיתי בשעתו להתעניין בוהירות אם אוכל לבוא, בראש מישלחת סוציאליסטית לערביהסעודית, מסר לי המלך פייסל, שנרצח, באדיבות רבה: בתור ראש ממשלת-אוסטריה — ברוך הבא. בתור מנהיג מישלחת סוציאליסטית — מאד לא-רצוי. זה היה אז. הפעם אמרו לי כי אני יכול לבוא. בכל תפקיד שהוא. ואתקבל בברכה רבה. המלך פייסל נודע בכך שדאג להפתחם של הפרוטור קולים של זיקני ציון — כתבי-השמצה המזוהם ביותר ממחסן-הנשק התעמולתי של הנאצים. קשה לי להעלות על הדעת שיעסקו בזה אנשי הממשלה הסעודית הנוכחית. החל במלך וכלה ביורשהעצר. **כיום יושבים בממשלה אנשים משכובים ביותר, כחלקם כוגרי הארווארד ואוניברסיטות אמריקאיות או אירופיות אחרות. מנהיגיהם ערי ביים, הם בעלי השכלה גבוהה, והם מצויים במדעים המודרניים במידה שלא-תיאמן. הם**

מ שום כך אני סבור שחשוב כליכך לטפל בהחלטה 242 בצורה שרמזתי עליה. בקרב הערבים יש אנשים רבייהשפעה, המרגישים איכשהו שניתן להגיע לדו-קיום בשלום, ושניתן לנצל בצורה הרבה יותר טובה את משאביהכישרון העצומים של העם הישראלי, ואת אלה של עמייערב. אם יושג השלום, זה כלל אינו נתון בספק. **רבים מהמדינאים, דווקא בארצות הערי ביות העשירות ביותר, רואים את הפרופורציות הנכונות ומיטיבים לדעת, כי לא ישראלי עקולה זסכן אותם, אלא גורמים אחרים.** המדינאים האלה אומרים שהם חשים במחויבות כלפי הפלסטינים, הממלאים תפקיד בעליהשפעה בארצות אלה, ושהם היו שמחים אילו היתה בעייה זו באה על פיתרונה.

* בחלק הראשון של הראיון, שפורסם בגיליון האחרון של העולם הזה (2018). ** קרייסקי לא היה מוכן להבהיר את הרמז, החבוי במישפט זה, בראיון שנועד לפירסום. דובר על כך בחלק השני של השיחה, שהיה ארוך יותר, ושלא נועד לפירסום.

אבנרי: האם המלצת באוזני המנהיגים הערביים, שעומם זיבת, להכריז כי הם מכירים בישראל, ולהביע את נכונותם לחיות בשלום עם הישראלים, אם יתמלאו תנאים מסויימים? **קרייסקי:** הרי זאת היתה נקודת-המוצא של כל השליחות, שנטלתי עלי: לברר איזה תנאים יוליכו לפיתרון של שלום. **אבנרי:** מה השתנה? עוד לפני שנתיים, כאשר אני וידידי נטלנו שליחות זו על עצמנו, היסט אפילו סאדאת לומר יותר מאשר ישראל היא מציאות, שהיא קיימת. אף לא מילה על הכרה, אף לא מילה על שלום, במיקרה הטוב ביותר — הפסקת מצביהמלחמה בפועל. השלום, וכל השאר, צריכים לחכות לדורות הבאים. **כיום מדברים כימעט כל המדינאים הערי ביים, שעומם נפגשנו, על שלום. אין הם מדברים עוד על השמדת ישראל, ואומרים בפירוש שהם רוחים זאת בתוקף. הם אף אינם מדברים עוד על גבולות 1947, אלא על ההכרה בישראל כי מדינה נכקהיזיה עצמאית ובלתייתלזויה כי גבולות 1967.**